

Παραπομπές του Φυλλαδίου Εργασίας για τη Συνάθροιση Ζωή και Διακονία

3-9 ΜΑΪΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΑΡΙΘΜΟΙ 27-29

«Να Μιμείστε την Απροσωποληψία του Ιεχωβά»

w13 15/6 σ. 10 ¶14

Να Εκτιμάτε τις Ιδιότητες του Ιεχωβά στο Πλήρες

¹⁴ Οι πέντε αδελφές πλησίασαν τον Μωυσή και τον ρώτησαν: «Γιατί να αφαιρεθεί το όνομα του πατέρα μας ανάμεσα από την οικογένειά του μόνο και μόνο επειδή δεν είχε γιο;» Και παρακάλεσαν: «Δώσε σε εμάς ιδιοκτησία ανάμεσα στους αδελφούς του πατέρα μας». Μήπως ο Μωυσής αντέδρασε λέγοντας: «Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις στον κανόνα»; Όχι, «παρουσίασε την υπόθεσή τους ενώπιον του Ιεχωβά». (Αριθ. 27:2-5) Ποια ήταν η απάντηση του Ιεχωβά; Είπε στον Μωυσή: «Οι κόρες του Σαλπαάδ μιλούν σωστά. Ασφαλώς και πρέπει να τους δώσεις ιδιοκτησία κληρονομιάς ανάμεσα στους αδελφούς του πατέρα τους, και θα κάνεις να περάσει η κληρονομιά του πατέρα τους σε αυτές». Ο Ιεχωβά πήγε μάλιστα ένα βήμα παραπέρα. Μετέτρεψε την εξαίρεση σε κανόνα, δίνοντας στον Μωυσή την οδηγία: «Σε περίπτωση που κάποιος άνθρωπος πεθάνει χωρίς να έχει γιο, πρέπει να κάνετε να περάσει η κληρονομιά του στην κόρη του». (Αριθ. 27:6-8· Ιησ. Ναυή 17:1-6) Έκτοτε, όλες οι Ισραηλίτισσες που αντιμετώπιζαν το ίδιο πρόβλημα θα απολάμβαναν προστασία.

w13 15/6 σ. 11 ¶15

Να Εκτιμάτε τις Ιδιότητες του Ιεχωβά στο Πλήρες

¹⁵ Τι φιλάγαθη και αμερόληπτη απόφαση! Ο Ιεχωβά φέρθηκε με αξιοπρέπεια σε αυτές τις γυναίκες που βρίσκονταν σε ευάλωτη θέση, όπως φερόταν και στους Ισραηλίτες που είχαν πιο ευνοϊκές περιστάσεις. (Ψαλμ. 68:5) Αυτή είναι μία μόνο από τις πολλές Γραφικές αφηγήσεις που καταδεικνύουν τη συγκινητική αλήθεια ότι ο Ιεχωβά φέρεται σε όλους τους υπηρέτες του με απροσωποληψία.—1 Σαμ. 16:1-13· Πράξ. 10:30-35, 44-48.

w13 15/6 σ. 11 ¶16

Να Εκτιμάτε τις Ιδιότητες του Ιεχωβά στο Πλήρες

¹⁶ Πώς μπορούμε να μιμούμαστε την απροσωποληψία του Ιεχωβά; Θυμηθείτε ότι αυτή η ιδιότητα έχει δύο πτυχές. Μόνο αν είμαστε απροσωπόληπτοι θα φερόμαστε στους άλλους χωρίς προσωποληψία. Είναι αλήθεια ότι όλοι μας θέλουμε να πιστεύουμε πως είμαστε ανοιχτόμυαλοι και αμερόληπτοι. Πιθανότατα θα συμφωνήσετε, όμως, ότι δεν είναι πάντα εύκολο να αξιολογούμε οι ίδιοι τα αισθήματά μας αντικειμενικά. Τι μπορούμε, λοιπόν, να κάνουμε για να διαπιστώσουμε αν οι άλλοι μας θεωρούν απροκατάληπτο άτομο; Όταν ο Ιησούς θέλησε να μάθει τι έλεγαν οι άνθρωποι για αυτόν, ρώτησε τους έμπιστους φίλους του: «Ποιος λένε οι άνθρωποι ότι είναι ο Γιος του ανθρώπου;» (Ματθ. 16:13, 14) Γιατί να μην κάνετε και εσείς το ίδιο; Μπορείτε να πλησιάσετε κάποιον φίλο σας τον οποίο εμπιστεύεστε για την ευθύτητά του και να τον ρωτήσετε αν έχετε φήμη απροσωπόληπτου ατόμου. Αν πει ότι διακρίνει κάποια κατάλοιπα προσωποληψίας, είτε σε φυλετικά είτε σε κοινωνικά είτε σε οικονομικά ζητήματα, τι πρέπει να κάνετε; Προσευχήστετε ένθερμα στον Ιεχωβά για τα αισθήματά σας, παρακαλώντας τον να σας βοηθήσει να αλλάξετε τη νοοτροπία σας ώστε να αντανακλάτε πληρέστερα την απροσωποληψία του.—Ματθ. 7:7· Κολ. 3: 10, 11.

Πνευματικά Πετράδια

it-2 σ. 790 ¶1

Προσφορές

Σπονδές. Οι σπονδές συνόδευαν τις περισσότερες προσφορές, ειδικά μετά την εγκατάσταση των Ισραηλιτών στην Υποσχεμένη Γη. (Αρ 15:2, 5, 8-10) Συνίσταντο σε κρασί (“μεθυστικό ποτό”) που το έχυναν πάνω στο θυσιαστήριο. (Αρ 28:7, 14· παράβαλε Εξ 30:9· Αρ 15:10.) Ο απόστολος Παύλος έγραψε στους Χριστιανούς των Φιλίππων: «Άν χύνομαι σαν σπονδή πάνω στη θυσία και στη δημόσια υπηρεσία στις οποίες σας έχει οδηγήσει

η πίστη, ευφραίνομαι». Εδώ χρησιμοποίησε μεταφορικά τη σπονδή, εκφράζοντας την προθυμία του να δαπανηθεί για χάρη των συγχριστιανών του. (Φλπ 2:17) Λίγο προτού πεθάνει, έγραψε στον Τιμόθεο: «Εγώ χύνομαι ήδη σαν σπονδή, και ο ορισμένος καιρός για την απελευθέρωσή μου επίκειται».—2Τι 4:6.

10-16 ΜΑΪΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΑΡΙΘΜΟΙ 30, 31

«Να Εκπληρώνετε τις Ευχές Σας»

it-1 σ. 1028 ¶3

Ευχή

Εθελοντικές μεν, Αλλά Δεσμευτικές από τη Στιγμή που Γίνονταν. Οι ευχές ήταν απολύτως εθελοντικές. Εντούτοις, από τη στιγμή που κάποιος έκανε μια ευχή, υποχρεωνόταν από το θεϊκό νόμο να την εκπληρώσει. Γι' αυτό, λεγόταν ότι η ευχή “δεσμευει την ψυχή του” ανθρώπου, με την έννοια ότι η ζωή του η ίδια αποτελούσε εγγύηση για την πραγματοποίηση του λόγου του. (Αρ 30:2· βλέπε επίσης Pw 1:31, 32.) Εφόσον διακυβεύοταν η ίδια η ζωή, καταλαβαίνουμε γιατί η Γραφή συνιστούσε να επιδεικνύει κανείς εξαιρετική σύνεση προτού κάνει ευχή, λαβαίνοντας προσεκτικά υπόψη τις υποχρεώσεις που θα αναλάμβανε. Ο Νόμος ανέφερε: «Σε περίπτωση που ευχηθείς ευχή στον Ιεχωβά . . . ο Θεός . . . εξάπαντος θα σου τη ζητήσει και αυτό θα αποτελούσε αμαρτία από μέρους σου. Σε περίπτωση, όμως, που παραλείψεις να κάνεις ευχή, αυτό δεν θα αποτελέσει αμαρτία από μέρους σου».—Δευ 23:21, 22.

it-1 σ. 1027 ¶7

Ευχή

Επίσημη υπόσχεση που δινόταν στον Θεό αναφορικά με την εκτέλεση κάποιας πράξης, την πραγματοποίηση κάποιας προσφοράς ή δωρεάς, την είσοδο σε κάποια υπηρεσία ή κατάσταση ή την αποχή από ορισμένα πράγματα τα οποία δεν ήταν αθέμιτα αυτά καθαυτά. Η ευχή ήταν οικειοθελής δήλωση που γινόταν αυτόβουλα. Εφόσον

ήταν επίσημη υπόσχεση, είχε την ισχύ ενός όρκου, σε ορισμένες δε περιπτώσεις οι δύο λέξεις εμφανίζονται μαζί στην Αγία Γραφή. (Αρ 30:2· Ματ 5:33) Η «ευχή» αναφέρεται περισσότερο στη δήλωση της πρόθεσης, ενώ ο «όρκος» υπονοεί την επίκληση κάποιας ανώτερης αρχής ως πιστοποίηση της ειλικρίνειας ή της δεσμευτικής φύσης της δήλωσης. Πολλές φορές δίνονταν όρκοι κατά την πιστοποίηση μιας διαθήκης.—Γε 26:28· 31:44, 53.

w04 1/8 σ. 27 ¶3

Κύρια Σημεία από το Βιβλίο των Αριθμών

30:6-8—Μπορεί ένας Χριστιανός να αναιρέσει τις ευχές της συζύγου του; Όσον αφορά τις ευχές, ο Ιεχωβά πολιτεύεται τώρα με τους λάτρεις του σε ατομική βάση. Παραδείγματος χάρη, η αφιέρωση στον Ιεχωβά είναι μια προσωπική ευχή. (Γαλάτες 6:5) Ο σύζυγος δεν έχει την εξουσία να αναιρέσει ή να ακυρώσει μια τέτοια ευχή. Η σύζυγος, όμως, θα πρέπει να αποφεύγει να κάνει κάποια ευχή που συγκρούεται με το Λόγο του Θεού ή με τα καθήκοντά της απέναντι στο σύζυγό της.

Πνευματικά Πετράδια

it-1 σ. 1261 ¶5

Ιεφθάε

Υπήρχε η δυνατότητα να προσφερθούν άτομα για αποκλειστική υπηρεσία προς τον Ιεχωβά σχετική με το αγιαστήριο. Επρόκειτο για ένα δικαίωμα το οποίο μπορούσαν να ασκήσουν οι γονείς. Ο Σαμουήλ ήταν ένα τέτοιο άτομο, το οποίο η μητέρα του η Άννα είχε ευχηθεί να προσφέρει στην υπηρεσία της σκηνής πριν από τη γέννησή του. Αυτή η ευχή είχε την έγκριση του συζύγου της του Ελκανά. Μόλις απογαλακτίστηκε ο Σαμουήλ, η Άννα τον πρόσφερε στο αγιαστήριο. Μαζί με αυτόν, η Άννα έφερε και ένα ζώο για θυσία. (1Σα 1:11, 22-28· 2:11) Ο Σαμψών ήταν άλλο ένα παιδί που προσφέρθηκε ειδικά για να υπηρετεί τον Θεό ως Ναζηραίος.—Κρ 13:2-5, 11-14· παράβαλε με την εξουσία που είχε ο πατέρας όσον αφορά την κόρη του όπως περιγράφεται στα εδάφια Αρ 30:3-5, 16.

17-23 ΜΑΪΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΑΡΙΘΜΟΙ 32, 33

«Διώξτε Όλους τους Κατοίκους Αυτής της Γης»

w10 1/8 23

Το Γνωρίζατε;

Τι ήταν οι «υψηλοί τόποι» τους οποίους αναφέρουν συχνά οι Εβραϊκές Γραφές;

Όταν οι Ισραηλίτες επρόκειτο να μπουν στην Υποσχεμένη Γη, ο Ιεχωβά τούς είπε να εξαλείψουν όλους τους τόπους λατρείας των Χαναναίων που ζούσαν εκεί. «Πρέπει να . . . καταστρέψετε όλα τα πέτρινα ομοιώματά τους, και όλες τις εικόνες τους από χυτό μέταλλο πρέπει να τις καταστρέψετε, και όλους τους ιερούς υψηλούς τόπους τους πρέπει να τους αφανίσετε», πρόσταξε ο Θεός. (Αριθμοί 33: 52) Αυτά τα κέντρα ψεύτικης λατρείας μπορεί να ήταν είτε ανοιχτοί χώροι στις κορυφές λόφων είτε κατασκευασμένες εξέδρες σε άλλα σημεία, όπως κάτω από δέντρα ή μέσα σε πόλεις. (1 Βασιλέων 14:23· 2 Βασιλέων 17:29· Ιεζεκιήλ 6:3) Ίσως διέθεταν θυσιαστήρια, ιερές στήλες ή ιερούς στύλους, ομοιώματα, στήλες θυμιάματος, καθώς και άλλα συναφή λατρευτικά αντικείμενα.

w08 15/2 σ. 27 ¶5, 6

Μάθετε από τα Λάθη των Ισραηλιτών

Σήμερα, αντιμετωπίζουμε πολλές προκλήσεις οι οποίες μοιάζουν με εκείνες που αντιμετώπισαν οι Ισραηλίτες. Η σύγχρονη κοινωνία έχει τα δικά της είδωλα. Αυτά περιλαμβάνουν το χρήμα, προσωπικότητες του κόσμου της ψυχαγωγίας, αστέρες του αθλητισμού, πολιτικά συστήματα, ορισμένους θρησκευτικούς ηγέτες, ακόμη δε και μέλη της οικογένειας. Οτιδήποτε από τα παραπάνω θα μπορούσε ενδεχομένως να γίνει το επίκεντρο της ζωής μας. Το να καλλιεργούμε στενές φιλίες με όσους δεν αγαπούν τον Ιεχωβά μπορεί να μας οδηγήσει σε πνευματικό όλεθρο.

Το αθέμιτο σεξ αποτελούσε αναπόσπαστο μέρος της λατρείας του Βάαλ το οποίο έλκυσε και δελέασε πολλούς Ισραηλίτες. Παρόμοιες παγίδες

εξακολουθούν να θερίζουν θύματα ανάμεσα στο λαό του Θεού. Παραδείγματος χάρη, ένα «κλικ» στο ποντίκι του κομπιούτερ στο ιδιωτικό περιβάλλον του σπιτιού μπορεί να είναι αρκετό για να καταστραφεί η καλή συνείδηση ενός περίεργου ή απρόσεκτου ατόμου. Πόσο θλιβερό θα ήταν αν ένας Χριστιανός δελεαζόταν από την πορνογραφία στο Ιντερνέτ!

it-2 σ. 1248 ¶4

Χαναάν

Ενεργώντας σοφά, ο Ιησούς του Ναυή «δεν αφαίρεσε λέξη από όλα όσα είχε διατάξει ο Ιεχωβά τον Μωυσή» σχετικά με την καταστροφή των Χαναναίων. (Ιη 11:15) Άλλα το ισραηλιτικό έθνος δεν ακολούθησε το καλό του παράδειγμα ώστε να εξαλείψει τελείως την εστία μόλυνσης του τόπου. Η συνεχιζόμενη παρουσία των Χαναναίων ανάμεσά τους μίανε τον Ισραήλ και αυτό, με την πάροδο του χρόνου, συντέλεσε αναμφίβολα στο να συμβούν περισσότεροι θάνατοι (για να μη μιλήσουμε για τη συμβολή του στο έγκλημα, στην ανηθικότητα και στην ειδωλολατρία) από όσους θα είχε προκαλέσει η διατεταγμένη εξόντωση όλων των Χαναναίων αν είχε εφαρμοστεί πιστά. (Αρ 33:55, 56· Κρ 2:1-3, 11-23· Ψλ 106:34-43) Ο Ιεχωβά είχε προειδοποιήσει τους Ισραηλίτες ότι η δικαιοσύνη του και οι κρίσεις του δεν θα ήταν μεροληπτικές και ότι, αν σύναπταν σχέσεις με τους Χαναναίους, αν έρχονταν σε επιγαμία με αυτούς, αν ασκούσαν συγκρητισμό και υιοθετούσαν τα θρησκευτικά τους έθιμα και τις εξαχρειωτικές τους συνήθειες, τότε αναπόφευκτα θα επέφεραν στον εαυτό τους το ίδιο διάταγμα εξόντωσης, με αποτέλεσμα να “εξεμέσει ο τόπος” και τους ίδιους.—Εξ 23:32, 33· 34:12-17· Λευ 18:26-30· Δευ 7:2-5, 25, 26.

Πνευματικά Πετράδια

it-2 σ. 522 ¶2

Όριο

Αφού καθοριζόταν η γεωγραφική θέση της φυλής μέσω της κλήρωσης, ήταν απαραίτητο να καθοριστεί στη συνέχεια η έκταση της περιοχής της με βάση το δεύτερο παράγοντα: το μέγεθός της συγκριτικά με το μέγεθος των άλλων φυλών.

«Πρέπει να μοιραστείτε με κλήρο τη γη ως ιδιοκτησία, σύμφωνα με τις οικογένειές σας. Στον πολυπληθή πρέπει να αυξήσετε την κληρονομιά του και στον ολιγάριθμο πρέπει να μειώσετε την κληρονομιά του. Ο τόπος που θα του πέσει με κλήρο, αυτός θα γίνει δικός του». (Αρ 33:54) Το αποτέλεσμα της κλήρωσης ως προς τη βασική γεωγραφική τοποθεσία ίσχυε, αλλά μπορούσαν να γίνουν τροποποιήσεις στο μέγεθος της κληρονομιάς. Παραδείγματος χάρη, όταν η περιοχή του Ιούδα αποδείχτηκε πολύ μεγάλη, η έκτασή της μειώθηκε με την παραχώρηση τμημάτων της στη φυλή του Συμεών.—Ιη 19:9.

24-30 ΜΑΪΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΑΡΙΘΜΟΙ 34-36

«Να Καταφεύγετε στον Ιεχωβά»

w17.11 σ. 9 ¶4

Καταφεύγετε Εσείς στον Ιεχωβά;

⁴ Πώς όμως χειρίζονταν οι Ισραηλίτες τις υποθέσεις ακούσιας αιματοχυσίας; Μολονότι η πράξη του ακούσιου ανθρωποκτόνου ήταν αιύχημα, αυτός δεν έπαιε να είναι ένοχος έκχυσης αθώου αιματος. (Γέν. 9:5) Εντούτοις, ως εκδήλωση ελέους, του επιτρεπόταν να πάει σε μια από τις έξι πόλεις καταφυγίου για να γλιτώσει από τον εκδικητή του αιματος. Εκεί μπορούσε να βρει προστασία. Ο ακούσιος ανθρωποκτόνος έπρεπε να παραμείνει στην πόλη του καταφυγίου μέχρι τον θάνατο του αρχιερέα.—Αριθ. 35:15, 28.

w17.11 σ. 9 ¶6

Καταφεύγετε Εσείς στον Ιεχωβά;

⁶ Ο φυγάς που είχε σκοτώσει κατά λάθος κάποιον έπρεπε αρχικά να «παρουσιάσει την υπόθεσή του στους πρεσβυτέρους» στην πύλη της πόλης καταφυγίου όπου είχε πάει. Εκεί έπρεπε να τον δεχτούν φιλόξενα. (Ιησ. Ναυή 20:4, MNK [στην αγγλική]) Κάποια στιγμή αργότερα, τον έστελναν πίσω στους πρεσβυτέρους της πόλης όπου είχε γίνει η ανθρωποκτονία, και εκείνοι οι πρεσβύτεροι έκριναν την υπόθεση. (**Διαβάστε Αριθμοί 35:24, 25**) Μόνο αφού εκείνοι αποφαίνονταν ότι

επρόκειτο για αιύχημα μπορούσε ο φυγάς να επιστρέψει στην πόλη του καταφυγίου.

w17.11 σ. 11 ¶13

Καταφεύγετε Εσείς στον Ιεχωβά;

¹³ Από τη στιγμή που ο φυγάς βρισκόταν μέσα στην πόλη του καταφυγίου, ήταν ασφαλής. Αναφορικά με εκείνες τις πόλεις, ο Ιεχωβά είπε: «Θα είναι για εσάς καταφύγιο». (Ιησ. Ναυή 20:2, 3) Ο Ιεχωβά δεν απαιτούσε να κριθεί εκ νέου ο ανθρωποκτόνος για την ίδια υπόθεση, ούτε επιτρεπόταν στον εκδικητή του αιματος να μπει στην πόλη και να τον θανατώσει. Επομένως, ο φυγάς δεν χρειαζόταν να φοβάται για αντίποινα. Ενόσω βρισκόταν στην πόλη, ήταν ασφαλής υπό την προστασία του Ιεχωβά. Δεν επρόκειτο για φυλακή καταφυγίου. Η πόλη τού πρόσφερε την ευκαιρία να εργάζεται, να βοηθάει τους άλλους και να υπηρετεί τον Ιεχωβά με ειρήνη. Ναι, ήταν εφικτό να έχει μια ευτυχισμένη και παραγωγική ζωή!

Πνευματικά Πετράδια

w91 15/2 σ. 13 ¶13

Ένα Αντίλυτρο για Όλους

¹³ Ωστόσο, ούτε ο Αδάμ ούτε η Εύα ωφελούνται από το λύτρο. Ο Μωσαϊκός Νόμος περιείχε αυτή την αρχή: «Και δεν θέλετε λαμβάνει ουδεμίαν εξαγοράν υπέρ της ζωής του φονέως, όστις είναι ένοχος θανάτου». (Αριθμοί 35:31) Ο Αδάμ δεν απατήθηκε, έτσι η αμαρτία που διέπραξε ήταν ηθελημένη, εσκεμμένη. (1 Τιμόθεον 2:14) Αυτή ισοδυναμούσε με το φόρο των απογόνων του, επειδή αυτοί τώρα κληρονόμησαν την ατέλεια, κι έτσι υποτάχθηκαν στην ποινή του θανάτου. Σίγουρα ο Αδάμ άξιζε να πεθάνει, επειδή ως τέλειος άνθρωπος διάλεξε ηθελημένα να παρακούσει το νόμο του Θεού. Θα ήταν αντίθετο με τις δίκαιες αρχές του Ιεχωβά να εφαρμόσει το λύτρο υπέρ του Αδάμ. Η πληρωμή, όμως, του μισθού για την αμαρτία του Αδάμ ακυρώνει τη θανατική ποινή που είχε επιβληθεί στους απογόνους του Αδάμ! (Ρωμαίους 5:16) Από νομική άποψη, η καταστροφική δύναμη της αμαρτίας κόπηκε ακριβώς στη ρίζα της. Ο λυτρωτής ‘γεύεται θάνατο υπέρ παντός ανθρώπου’, υφίσταται τις συ-

νέπειες της αμαρτίας για όλα τα τέκνα του Αδάμ.
—Εβραίους 2:9· 2 Κορινθίους 5:21· 1 Πέτρου 2:24.

31 ΜΑΪΟΥ-6 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 1, 2

«Η Κρίση Ανήκει στον Θεό»

w96 15/3 σ. 23 ¶1

Ο Ιεχωβά Αγαπάει τη Δικαιοσύνη και την Κρίση

Οι διορισμένοι πρεσβύτεροι της εκκλησίας είναι υποχρεωμένοι να κρίνουν σε περιπτώσεις σοβαρής αδικοπραγίας. (1 Κορινθίους 5:12, 13) Όταν το κάνουν αυτό, θυμούνται ότι η δικαιοσύνη του Θεού επιζητεί να δείχνει έλεος όπου είναι δυνατόν. Αν δεν υπάρχει βάση για αυτό—όπως συμβαίνει με τους αμετανόητους αμαρτωλούς—δεν μπορεί να δειχτεί έλεος. Άλλα οι πρεσβύτεροι δεν αποβάλλουν από την εκκλησία για λόγους εκδίκησης το άτομο που αδικοπραγεί. Εκείνοι ελπίζουν ότι η πράξη της αποκοπής αυτή καθαυτή θα συνεφέρει το άτομο. (Παράβαλε Ιεζεκιήλ 18: 23.) Υπό την ηγεσία του Χριστού, οι πρεσβύτεροι υπηρετούν τα συμφέροντα της δικαιοσύνης, και αυτό περιλαμβάνει το να είναι ως «σκέπη από του ανέμου». (Ησαΐας 32:1, 2) Συνεπώς, πρέπει να δείχνουν απροσωποληψία και λογικότητα.—Δευτερονόμιον 1:16, 17, MNK.

w02 1/8 σ. 9 ¶4

Να Υποτάσσεστε Ὅσια στη Θεϊκή Εξουσία

⁴ Ουτόσο, για να είναι κάποιος κριτής απαιτούνταν περισσότερα από το να γνωρίζει απλώς το Νόμο. Όντας ατελείς, οι πρεσβύτεροι έπρεπε να προσέχουν ώστε να χαλιναγωγούν τις δικές τους ακατάλληλες τάσεις—όπως ήταν η ιδιοτέλεια, η προσωποληψία και η απληστία—οι οποίες θα μπορούσαν να διαστρέψουν την κρίση τους. Ο Μωυσής τούς είπε: «Δεν πρέπει να προσωποληπτείτε στην κρίση. Πρέπει να ακούτε τον μικρό εξίσου με τον μεγάλο. Δεν πρέπει να φοβηθείτε εξαιτίας κάποιου ανθρώπου, γιατί η κρίση ανήκει στον Θεό». Ναι, οι κριτές του Ισραήλ έκριναν εκ μέρους του Θεού. Τι φοβηρό προνόμιο ήταν αυτό!—Δευτερονόμιο 1:16, 17.

Πνευματικά Πετράδια

w13 15/9 σ. 9 ¶9

Οι Υπενθυμίσεις του Ιεχωβά Είναι Αξιόπιστες

⁹ Όταν οι Ισραηλίτες ξεκίνησαν τη 40χρονη, όπως αποδείχτηκε, οδοιπορία τους στη «φοιβερή έρημο», ο Ιεχωβά δεν τους έδωσε εκ των προτέρων συγκεκριμένες λεπτομέρειες για το πώς θα τους καθοδηγούσε, θα τους προστάτευε και θα τους φρόντιζε. Παρ' όλα αυτά, τους έδειξε επανειλημμένα ότι μπορούσαν να εμπιστεύονται σε αυτόν και στις οδηγίες του. Χρησιμοποιώντας μια στήλη σύννεφου την ημέρα και μια στήλη φωτιάς τη νύχτα, υπενθύμιζε στους Ισραηλίτες ότι τους υποστήριζε ενόσω πορεύονταν μέσα από εκείνη την αφιλόξενη γη. (Δευτ. 1:19· Έξοδ. 40:36-38) Μεριμνούσε επίσης για τις βασικές τους ανάγκες. «Τα ενδύματά τους δεν φθάρηκαν και τα πόδια τους δεν πρήστηκαν». Πράγματι, «δεν τους έλειψε τίποτα».—Νεεμ. 9:19-21.

7-13 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 3, 4

«Οι Νόμοι του Ιεχωβά είναι Σοφοί και Δικαίοι»

it-2 σ. 63 ¶4

Κατανόηση

Η επιμέλεια στη μελέτη και στην εφαρμογή του Λόγου και των εντολών του Θεού μπορεί να δώσει τη δυνατότητα σε κάποιον να έχει περισσότερη ενόραση από τους δασκάλους του και περισσότερη κατανόηση από τους γέροντες. (Ψλ 119:99, 100, 130· παράβαλε Λου 2:46, 47.) Αυτό συμβαίνει επειδή η σοφία και η κατανόηση είναι στην ουσία ενσωματωμένες στις αγνές διατάξεις και στις δικαστικές αποφάσεις του Θεού. Ως αποτέλεσμα, η πιστή τήρησή τους από μέρους του Ισραήλ θα έκανε τα γύρω έθνη να τον θεωρούν “λαό που έχει σοφία και κατανόηση”. (Δευ 4:5-8· Ψλ 111:7, 8, 10· παράβαλε 1Βα 2:3.) Το άτομο που έχει κατανόηση αναγνωρίζει ότι ο Λόγος του Θεού είναι απαραβίαστος, θέλει να εξετάζει την προσωπική του πορεία σε σχέση με αυτόν το Λόγο και ζητάει

τη βοήθεια του Θεού για να το πετύχει αυτό. (Ψλ 119:169) Επιτρέπει στο ἄγγελμα του Θεού να κατασταλάζει βαθιά μέσα του (Ματ 13:19-23), το γράφει στην πλάκα της καρδιάς του (Παρ 3:3-6· 7:1-4) και αναπτύσσει μίσος για «κάθε οδό ψεύδους» (Ψλ 119: 104). Όταν ήταν στη γη ο Γιος του Θεού, εκδήλωσε τέτοιου είδους κατανόηση, αρνούμενος μάλιστα να προσπαθήσει να διαφύγει το θάνατο στο ξύλο επειδή ἔπρεπε να πεθάνει με αυτόν τον τρόπο προκειμένου να εκπληρωθούν οι Γραφές.—Ματ 26: 51-54.

w99 1/11 σ. 20 ¶6, 7

‘Οταν Αφθονεί η Γενναιοδωρία

Έκπληκτη με όσα είδε και ἀκουσε, η βασίλισσα απάντησε ταπεινά: «Ευτυχισμένοι είναι αυτοί οι υπηρέτες σου που στέκονται ενώπιόν σου διαρκώς και ακούν τη σοφία σου!» (1 Βασιλέων 10: 4-8) Ο λόγος για τον οποίο αποκάλεσε τους υπηρέτες του Σολομώντα ευτυχισμένους δεν ήταν το ότι περιβάλλονταν από αφθονία—αν και αυτό ήταν αλήθεια. Αντίθετα, οι υπηρέτες του Σολομώντα ήταν ευλογημένοι επειδή μπορούσαν να ακούν διαρκώς τη θεόδοτη σοφία του. Τι εξαίρετο παράδειγμα αποτελεί η βασίλισσα της Σεβά για όσους ανήκουν στο λαό του Ιεχωβά σήμερα, οι οποίοι απολαμβάνουν τη σοφία του Δημιουργού και του Γιου του, του Ιησού Χριστού!

Αξιοσημείωτο ήταν, επίσης, το σχόλιο που έκανε στη συνέχεια η βασίλισσα στον Σολομώντα: «Είθε ο Ιεχωβά ο Θεός σου να είναι ευλογημένος». (1 Βασιλέων 10:9) Προφανώς, διέκρινε το χέρι του Ιεχωβά στη σοφία και στην ευημερία του Σολομώντα. Αυτό ήταν σε αρμονία με την υπόσχεση που είχε δώσει παλιότερα ο Ιεχωβά στον Ισραήλ. “Το να τηρείτε τις διατάξεις μου”, είπε, «είναι απόδειξη σοφίας και κατανόησης από μέρους σας μπροστά στα μάτια των λαών που θα ακούσουν όλες αυτές τις διατάξεις και θα πουν: ‘Αυτό το μεγάλο έθνος είναι αναμφίβολα λαός που έχει σοφία και κατανόηση’».—Δευτερονόμιο 4:5-7.

w07 1/8 σ. 29 ¶13

Είστε “Πλούσιοι ως Προς τον Θεό”;

¹³ Όταν ο Ιεχωβά παρέχει ευλογίες στο λαό του, δίνει πάντα το καλύτερο. (Ιακώου 1:17) Για πα-

ράδειγμα, όταν ο Ιεχωβά έδωσε μια πατρίδα στους Ισραηλίτες, αυτή ήταν “γη ὅπου ἔρρεε το γάλα και το μέλι”. Παρότι και η γη της Αιγύπτου είχε αποκληθεί ἔτσι, η γη την οποία έδωσε ο Ιεχωβά στους Ισραηλίτες διέφερε από τουλάχιστον μία σημαντική ἀποψη. Επρόκειτο για «γη που φροντίζει ο Ιεχωβά ο Θεός σου», όπως είπε ο Μωυσής στους Ισραηλίτες. Με άλλα λόγια, θα ευημερούσαν επειδή ο Ιεχωβά θα τους φρόντιζε. Όσο οι Ισραηλίτες έμεναν πιστοί στον Ιεχωβά, ευλογούνταν πλούσια από αυτόν και απολάμβαναν έναν τρόπο ζωής εμφανώς ανώτερο από τον τρόπο ζωής όλων των γύρω εθνών. Ναι, η ευλογία του Ιεχωβά είναι αυτή που «πλουτίζει!»—Αριθμοί 16: 13· Δευτερονόμιο 4:5-8· 11:8-15.

Πνευματικά Πετράδια

w04 15/9 σ. 25 ¶3

Κύρια Σημεία από το Βιβλίο του Δευτερονομίου

4:15-20, 23, 24—Μήπως η απαγόρευση της κατασκευής γλυπτών εικόνων σημαίνει ότι είναι εσφαλμένο να φτιάχνει κανείς παραστάσεις αντικειμένων για καλλιτεχνικούς σκοπούς; Όχι. Η απαγόρευση εδώ αφορούσε την κατασκευή εικόνων για λατρεία—το να μην “προσκυνούν τα είδωλα και να μην τα υπηρετούν”. Οι Γραφές δεν απαγορεύουν τη λάξευση γλυπτών ή τη ζωγραφική απεικόνιση αντικειμένων για καλλιτεχνικούς σκοπούς.—1 Βασιλέων 7:18, 25.

14-20 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 5, 6

«Εκπαιδεύστε τα Παιδιά σας να Αγαπούν τον Ιεχωβά»

w05 15/6 σ. 20 ¶11

Γονείς, να Προμηθεύετε για τις Ανάγκες της Οικογένειάς Σας

¹¹ Αναφορικά με αυτό το θέμα, η Γραφική περικοπή που παρατίθεται ίσως συχνότερα από κάθε άλλη είναι τα εδάφια Δευτερονόμιο 6:5-7. Ανοίξτε, παρακαλούμε, τη Γραφή σας και διαβάστε αυτά τα εδάφια. Προσέξτε ότι οι γονείς λαβαίνουν πρώτα

την οδηγία να καλλιεργήσουν τη δική τους πνευματικότητα, οικοδομώντας αγάπη για τον Ιεχωβά και θέτοντας τα λόγια του στην καρδιά τους. Ναι, χρειάζεται να είστε σοβαρός σπουδαστής του Λόγου του Θεού, διαβάζοντας τη Γραφή τακτικά και κάνοντας στοχασμούς γύρω από αυτήν ώστε να αποκτήσετε πραγματική κατανόηση και αγάπη για τις οδούς, τις αρχές και τους νόμους του Ιεχωβά. Ως αποτέλεσμα, η καρδιά σας θα είναι γεμάτη συναρπαστικές Γραφικές αλήθειες οι οποίες θα σας κάνουν να νιώθετε χαρά, δέος και αγάπη για τον Ιεχωβά. Θα έχετε άφθονα καλά πράγματα να μεταδώσετε στα παιδιά σας.—Λουκάς 6:45.

w07 15/5 15, 16

Πώς Μπορώ να Βοηθήσω τα Παιδιά μου να Λάβουν Ουσιαστική Εκπαίδευση;

Τα όνειρα, τα ιδανικά, οι αξίες και τα ενδιαφέροντά σας γίνονται φανερά, όχι μόνο με όσα λέτε, αλλά και με όσα κάνετε. (Ρωμαίους 2:21, 22) Από τη βρεφική ηλικία, τα παιδιά μαθαίνουν παρατηρώντας προσεκτικά τους γονείς τους. Τα παιδιά αντιλαμβάνονται ποια πράγματα είναι σημαντικά για τους γονείς τους, και τα ίδια πράγματα γίνονται συνήθως σημαντικά και για εκείνα. Αν αγαπάτε αληθινά τον Ιεχωβά, τα παιδιά σας θα το διακρίνουν αυτό. Λόγου χάρη, θα δουν ότι η ανάγνωση και η μελέτη της Γραφής είναι κάτι σημαντικό για εσάς. Θα διαπιστώσουν ότι εσείς θέτετε τα συμφέροντα της Βασιλείας πρώτα στη ζωή σας. (Ματθαίος 6:33) Το να είστε τακτικοί σε ότι αφορά την παρουσία σας στις Χριστιανικές συναθροίσεις και τη συμμετοχή σας στο έργο κηρύγματος της Βασιλείας θα τους δείξει ότι η απόδοση ιερής υπηρεσίας στον Ιεχωβά έχει ύψιστη σημασία για εσάς.—Ματθαίος 28:19, 20· Εβραίους 10:24, 25.

w05 15/6 σ. 21 ¶14

Γονείς, να Προμηθεύετε για τις Ανάγκες της Οικογένειάς Σας

¹⁴ Όπως δείχνει το εδάφιο Δευτερονόμιο 6:7, υπάρχουν πολλές περιστάσεις στις οποίες εσείς οι γονείς μπορείτε να συζητάτε πνευματικά πράγματα με τα παιδιά σας. Είτε ταξιδεύετε μαζί είτε κάνετε δουλειές μαζί είτε ξεκουράζεστε μαζί, μπορείτε να βρίσκετε ευκαιρίες ώστε να προμηθεύετε για

τις πνευματικές ανάγκες των παιδιών σας. Βέβαια, δεν είναι ανάγκη να κάνετε ασταμάτητα «κήρυγμα» στα παιδιά σας μιλώντας τους για τις Γραφικές αλήθειες. Απεναντίας, να προσπαθείτε να διατηρείτε τις οικογενειακές συζητήσεις σε εποικοδομητικό, πνευματικό επίπεδο. Για παράδειγμα, το περιοδικό Ξύπνα! περιέχει πολλά άρθρα με μεγάλη ποικιλία θεμάτων. Τέτοια άρθρα μπορούν να δώσουν το έναυσμα για συζητήσεις όσον αφορά τη ζωική δημιουργία του Ιεχωβά, περιοχές φυσικού κάλλους σε όλο τον κόσμο, καθώς και τη θαυμαστή ποικιλία που παρουσιάζουν οι πολιτισμοί και ο τρόπος ζωής των ανθρώπων. Συζητήσεις όπως αυτές ίσως υποκινήσουν τα νεαρά άτομα να διαβάζουν περισσότερο τα έντυπα που παρέχει η τάξη του πιστού και φρόνιμου δούλου.—Ματθαίος 24:45-47.

Πνευματικά Πετράδια

w19.02 σ. 22 ¶11

Αγάπη και Δικαιοσύνη στον Αρχαίο Ισραήλ

¹¹ **Διδάγματα:** Ο Ιεχωβά βλέπει πέρα από την εξωτερική εμφάνιση. Βλέπει ποιοι είμαστε πραγματικά μέσα μας, στην καρδιά μας. (1 Σαμ. 16:7) Δεν μπορούμε να του κρύψουμε καμιά σκέψη, κανένα συναίσθημα και καμιά πράξη. Εκείνος αναζητάει το καλό μέσα μας και το ενθαρρύνει. Θέλει όμως να εντοπίζουμε τις εσφαλμένες επιθυμίες και να τις θέτουμε υπό έλεγχο προτού μετατραπούν σε εσφαλμένες πράξεις.—2 Χρον. 16:9· Ματθ. 5:27-30.

21-27 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 7, 8

«Δεν Πρέπει να Συμπεθερέψεις Μαζί Τους»

w12 1/7 σ. 29 ¶2

Γιατί Απαιτούσε ο Θεός από τους Λάτρεις του να Παντρεύονται Μόνο Ομοπίστους;

Όσον αφορά το έθνος ως σύνολο, ο Ιεχωβά ήξερε ότι ο Σατανάς ήθελε να διαφθείρει το λαό Του στρέφοντάς τον στη λατρεία ψεύτικων θεών. Γι' αυτό, ο Θεός τούς προειδοποίησε ότι οι μη ομόπιστοι “θα έκαναν τους γιους τους να πάψουν

να τον ακολουθούν, και θα υπηρετούσαν άλλους θεούς". Εδώ διακυβεύονταν πολλά. Αν το έθνος του Ισραήλ άρχιζε να υπηρετεί άλλους θεούς, θα έχανε την εύνοια και την προστασία του Θεού και θα γινόταν εύκολη λεία για τους εχθρούς του. Πώς, λοιπόν, θα ερχόταν από αυτούς ο υποσχεμένος Μεσσίας; Είναι σαφές ότι ο Σατανάς είχε τους λόγους του που ήθελε να δελεάσει τους Ισραηλίτες ώστε να παντρεύονται μη ομόπιστα άτομα.

w15 15/3 30, 31

Να Παντρεύεστε «Μόνο εν Κυρίω»—Παραμένει Ρεαλιστικό;

Και όμως, ο Ιεχωβά διατύπωσε στο Λόγο του την οδηγία να παντρεύομαστε μόνο εν Κυρίω. Γιατί; Επειδή ξέρει τι είναι καλό για το λαό του. Εκτός από το ότι θέλει να προστατέψει τους υπηρέτες του από τον πόνο που φέρνει η επιδίωξη μιας άσοφης πορείας, θέλει να είναι και ευτυχισμένοι. Στις ημέρες του Νεεμία, όταν πολλοί Ιουδαίοι παντρεύονταν αλλοεθνείς που δεν λάτρευαν τον Ιεχωβά, ο Νεεμίας αναφέρθηκε στο κακό παράδειγμα του Σολομώντα. Αν και ο Σολομών «ήταν αγαπημένος του Θεού του, . . . ακόμη και εκείνον οι αλλοεθνείς σύζυγοι των έκαναν να αμαρτήσει». (Νεεμ. 13:23-26) Επομένως, όταν ο Θεός δίνει στους υπηρέτες του την οδηγία να παντρεύονται μόνο με αληθινούς λάτρεις, το κάνει για το δικό μας καλό. (Ψαλμ. 19:7-10· Ησ. 48:17, 18) Οι αληθινοί Χριστιανοί είναι ευγνώμονες για τη στοργική φροντίδα του Θεού και στηρίζονται στη δική του κατεύθυνση. Με αυτόν τον τρόπο, υποτάσσονται σε εκείνον ως Άρχοντα, αναγνωρίζοντάς τον έτσι ως Παγκόσμιο Κυρίαρχο.—Παρ. 1:5.

w15 15/8 σ. 26 ¶12

Να Προσέχετε τις Συναναστροφές σας σε Αυτές τις Τελευταίες Ημέρες

¹² Οι άγαμοι Χριστιανοί που θέλουν να παντρευτούν είναι ιδιαίτερα σημαντικό να προσέχουν τις συναναστροφές τους. Ο Λόγος του Θεού δίνει την ξεκάθαρη συμβουλή: «Μην μπαίνετε άνισα κάτω από τον ίδιο ζυγό με απίστους. Διότι τι σχέση έχουν η δικαιοσύνη και η ανομία; Ή τι συμμετοχή έχει το φως με το σκοτάδι;» (2 Κορ. 6:14) Η Γραφή συμβουλεύει τους υπηρέτες του Θεού που αναζη-

τούν γαμήλιο σύντροφο να παντρεύονται «μόνο εν Κυρίω», δηλαδή να παντρεύονται μόνο κάποιον αφιερωμένο, βαφτισμένο λάτρη του Ιεχωβά που ζει σύμφωνα με τις Γραφικές διδασκαλίες. (1 Κορ. 7:39) Όταν ένας Χριστιανός παντρεύεται κάποιο ομόπιστο άτομο, έχει δίπλα του έναν άνθρωπο που είναι αφιερωμένος στον Ιεχωβά και θα τον βοηθάει να διακρατεί την ακεραιότητά του σε Αυτόν.

Πνευματικά Πετράδια

w04 1/2 σ. 13 ¶4

Ο Ιεχωβά Προμηθεύει για τις Καθημερινές μας Ανάγκες

Η προσευχή μας για το καθημερινό ψωμί πρέπει επίσης να μας υπενθυμίζει την ανάγκη μας για καθημερινή πνευματική τροφή. Αν και πεινούσε πολύ ύστερα από μακρά νηστεία, ο Ιησούς αντιστάθηκε στον πειρασμό που του έθεσε ο Σατανάς να μετατρέψει τις πέτρες σε ψωμί, λέγοντας: «Είναι γραμμένο: «Ο άνθρωπος πρέπει να ζει, όχι μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Ιεχωβά».» (Ματθαίος 4:4) Ο Ιησούς παρέθετε εδώ από τον προφήτη Μωυσή, ο οποίος είπε στους Ισραηλίτες: «[Ο Ιεχωβά] σε ταπείνωσε . . . και σε άφησε να πεινάσεις και σε έθρεψε με το μάννα, το οποίο ούτε εσύ ήξερες ούτε οι πατέρες σου ήξεραν· για να σε κάνει να γνωρίσεις ότι ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε έκφραση από το στόμα του Ιεχωβά ζει ο άνθρωπος». (Δευτερόνομιο 8:3) Ο τρόπος με τον οποίο παρείχε ο Ιεχωβά το μάννα προμήθευε στους Ισραηλίτες όχι μόνο υλική τροφή αλλά και πνευματικά μαθήματα. Ένα από αυτά ήταν το ότι έπρεπε “κάθε ημέρα να μαζεύει ο καθένας όσο του αναλογούσε”. Αν μάζευαν περισσότερο από όσο ήταν αρκετό για την ημέρα, το περίσσευμα άρχιζε να μυρίζει και να βγάζει σκουλήκια. (Έξοδος 16:4, 20) Ωστόσο, δεν συνέβαινε αυτό και την έκτη ημέρα οπότε έπρεπε να μαζεύουν ποσότητα διπλάσια από την ημερήσια ώστε να καλύπτουν τις ανάγκες τους για το Σάββατο. (Έξοδος 16:5, 23, 24) Έτσι λοιπόν, το μάννα εντύπωνε στις διάνοιες τους ότι έπρεπε να είναι υπάκουοι, καθώς και ότι η ζωή τους δεν εξαρτόταν μόνο από το ψωμί, αλλά από «κάθε έκφραση από το στόμα του Ιεχωβά».

28 ΙΟΥΝΙΟΥ–4 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 9, 10

«Τι σου Ζητάει ο Ιεχωβά ο Θεός Σου;»

w09 1/10 σ. 10 ¶3, 4

Τι μας Ζητάει ο Ιεχωβά;

Τι θα μπορούσε να μας υποκινήσει να υπακούμε πρόθυμα στον Θεό; Ο Μωυσής επισημαίνει έναν παράγοντα, λέγοντας: «Να φοβάσαι τον Ιεχωβά τον Θεό σου». (Εδάφιο 12) Αυτός δεν είναι νοστηρός τρόμος για τις συνέπειες της ανυπακοής, αλλά απεναντίας υγιής, ευλαβικός σεβασμός για τον Θεό και τις οδούς του. Αν μας διακατέχει βαθύ δέος για τον Θεό, θα θέλουμε να μην τον δυσαρεστούμε.

Ποιο πρέπει, όμως, να είναι το πρώτιστο κίνητρό μας για να υπακούμε στον Θεό; Ο Μωυσής δηλώνει: «Να . . . αγαπάς και να υπηρετείς τον Ιεχωβά τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή». (Εδάφιο 12) Η αγάπη για τον Θεό δεν περιορίζεται στα αισθήματα. Κάποιο σύγγραμμα εξηγεί: «Μερικές φορές, τα εβραϊκά ρήματα που εκφράζουν αισθήματα αναφέρονται και στις πράξεις που προκύπτουν από αυτά». Το ίδιο σύγγραμμα λέει ότι το να αγαπάμε τον Θεό σημαίνει «να ενεργούμε με αγάπη» προς εκείνον. Με άλλα λόγια, αν αγαπάμε αληθινά τον Θεό, θα ενεργούμε με τρόπους οι οποίοι γνωρίζουμε ότι τον ευαρεστούν.—Παροιμίες 27:11.

w09 1/10 σ. 10 ¶6

Τι μας Ζητάει ο Ιεχωβά;

Η πρόθυμη υπακοή μας θα φέρει ευλογίες. Ο Μωυσής γράφει: «Να τηρείς τις εντολές . . . που σε διατάζω σήμερα, για το καλό σου». (Εδάφιο 13) Ναι, κάθε εντολή του Ιεχωβά—οτιδήποτε μας ζητάει—είναι για το καλό μας. Και πώς να μην είναι; «Ο Θεός είναι αγάπη», λέει η Γραφή. (1 Ιωάννη 4:8) Επομένως, όλες οι εντολές που έχει δώσει αποσκοπούν στη διαρκή μας ευημερία. (Ησαΐας 48:17) Αν κάνουμε όλα όσα μας ζητάει ο Ιεχωβά, θα αποφύγουμε πολλές στενο-

χώριες τώρα, και τελικά θα γευτούμε ατέλειωτες μελλοντικές ευλογίες υπό τη διακυβέρνηση της Βασιλείας του.

c/ σ. 16 ¶2

Μπορείτε Πράγματι να “Πλησιάσετε τον Θεό”;

² Ο Αβραάμ της αρχαιότητας ήταν άτομο που απολάμβανε μια τέτοια στενή σχέση. Ο Ιεχωβά αποκάλεσε αυτόν τον πατριάρχη “φίλο μου”. (Ησαΐας 41:8) Ναι, ο Ιεχωβά θεωρούσε τον Αβραάμ προσωπικό του φίλο. Αυτή η στενή σχέση παραχωρήθηκε στον Αβραάμ επειδή «έθεσε πίστη στον Ιεχωβά». (Ιακώβου 2:23) Και σήμερα επίσης, ο Ιεχωβά αναζητάει ευκαιρίες να “προσκολληθεί” σε εκείνους που τον υπηρετούν από αγάπη. (Δευτερονόμιο 10:15) Ο Λόγος του προτρέπει: «Πλησιάστε τον Θεό, και αυτός θα πλησιάσει εσάς». (Ιακώβου 4:8) Σε αυτά τα λόγια βρίσκουμε μια πρόσκληση και ταυτόχρονα μια υπόσχεση.

Πνευματικά Πετράδια

it-1 σ. 213 ¶2

Ανακίμ

(Ανακίμ) [Οι του (Από τον) Ανάκ].

Λαός του οποίου τα μέλη ήταν υπερμεγέθη και κατοικούσε στα ορεινά της Χαναάν καθώς και σε ορισμένες παράκτιες περιοχές, ιδιαίτερα προς το Ν. Κάποτε, τρεις εξέχοντες άντρες των Ανακίμ, ο Αχιμάν, ο Σεσαΐ και ο Θαλμαΐ, κατοικούσαν στη Χεβρών. (Αρ 13:22) Εδώ είδαν για πρώτη φορά τους Ανακίμ οι 12 Εβραίοι κατάσκοποι, από τους οποίους οι 10 έδωσαν στη συνέχεια τρομακτική αναφορά για όσα είδαν, υπανισσόμενοι ότι αυτοί οι άντρες ήταν απόγονοι των προκατακλυσματιών Νεφιλεύμ και ότι, σε σύγκριση με αυτούς, οι Εβραίοι ήταν σαν «ακρίδες». (Αρ 13:28-33· Δευ 1:28) Λόγω του μεγάλου τους αναστήματος, αυτοί αποτέλεσαν μέτρο σύγκρισης στην περιγραφή και άλλων γιγαντόσωμων αντρών, των Εμίμ και των Ρεφαΐμ. Προφανώς, με αφορμή τη δύναμή τους βγήκε η παροιμιώδης φράση: «Ποιος μπορεί να προβάλει σταθερή αντίσταση μπροστά στους γιους του Ανάκ;»—Δευ 2:10, 11, 20, 21· 9:1-3.